

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 887/2017
12.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Драгослава Димитријевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 435/16 од 03.11.2016. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 53/17 од 07.02.2017. године, у седници већа одржаној 12.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 435/16 од 03.11.2016. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 53/17 од 07.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 435/16 од 03.11.2016. године, у делу изреке под I, окр. АА, оглашен је кривим за два кривична дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за која дела су му утврђене појединачне новчане казне у износу од по 20.000,00 динара и због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена појединачна новчана казна у износу од 30.000,00 динара, па је осуђен на јединствену новчану казну у износу од 70.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико казну не плати у остављеном року, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом у делу изреке под II, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, одбијена је оптужба и то према окр. АА за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ а према окр. ББ за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 53/17 од 07.02.2017. године, одбијене су жалбе Основног јавног тужиоца, окривљеног и његовог браниоца и

првостепена пресуда потврђена, осим у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Драгослав Димитријевић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439 тачка 1), 2) и 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, као и због повређеног или ускраћеног људског права и слободе зајемченог Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и наведене пресуде преиначи доношењем ослобађајуће или одбијајуће пресуде или да обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног први део образложења захтева пише у својству пуномоћника оштећеног АА, у односу на део пресуде који се односи на окривљеног ББ, а оштећени, па тиме ни његов пуномоћник, сходно цитираној одредби члана 483. ЗКП не спада у круг лица овлашћених за подношење захтева за заштиту законитости.

Иако бранилац окр. АА као разлог подношења захтева наводи све повреде које су таксативно наведене у одредби члана 485. став 4. ЗКП, а које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, у образложењу захтева не образлаже у чему се наведене повреде састоје, већ опширно полемише са оценом судова о изведеним доказима, износи сопствену

оцену истих и своје виђење критичног догађаја, чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, а чињенично стање, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног средства.

Назјад, бранилац у захтеву наводи да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари односно повреди начела *ne bis in idem*, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП. Међутим, Врховни касациони суд се није упуштао у оцену постојања наведене повреде, имајући у виду да бранилац у образложењу захтева наводи да је према окривљеном окончан прекршајни поступак због противправних радњи које је предузео 28.04.2012. године, а у конкретном случају, кривични поступак вођен је за радње извршене 07.10.2013. године.

Како бранилац окривљеног у захтеву указује да су окривљеном повређена права гарантована Уставом и Европским конвенцијама о заштити људских права, а при том не прилаже одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, што је обавеза подносиоца захтева у смислу цитиране одредбе члана 484. ЗКП, то захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописани садржај.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.